

Arrest

nr. 94 600 van 8 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 24 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. ROELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sierraleonense nationaliteit te bezitten, tot de foullah-etnie te behoren en uit Freetown afkomstig te zijn. U verbleef met uw familie in Allen Town (Freetown). U bent (financieel) afhankelijk van uw familie, gezien u ziek bent. In 2010 vernam u van een arts dat uw ziekte niet kon behandeld worden in Afrika. U wenste alsnog naar Ghana te gaan en vroeg een paspoort aan. Uw vader zei u dat de arts niet loog als hij u zei dat de ziekte niet kon behandeld worden in Afrika en er bovendien niet genoeg geld was. U berustte in uw situatie. Uw familie is moslim. U was eveneens moslim, maar sedert jonge leeftijd al wilde u christen worden, gezien u van deze religie houdt. Op 11 september 2012 bekeerde Pastor R. (...) u toch het christendom. U behoorde tot de Pentecostal Church. U ging naar de Church of Christ in Allen Town. Een vriend van uw broer ging naar dezelfde kerk als u. Drie weken na

uw bekering zag hij u in de kerk en vertelde dit aan uw broer, I. (...), die het op zijn beurt aan uw vader vertelde. Uw vader riep u en vroeg u of u christen was geworden. U bevestigde dit. Hij schreeuwde, hij schudde u door elkaar, waarop de burens intervenieerden. U wilde niet langer hypocriet zijn en u zei dat u niet langer bang was voor hen. Uw ouders wensten u niet meer te zien en joegen u het huis uit. Ze bedreigden u met de dood indien zij u nog langer zouden zien. U ging naar Pastor R. (...), die u in de kerk onderbracht. Hij zei u dat het een test van God was. Op een avond, u was reeds zestien dagen in de kerk, zag u voor u onbekende mannen staan die u achterna kwamen. U kon zich verbergen. U vermoedt dat deze mannen door uw ouders waren gestuurd. U besloot naar uw vriend, P.C. (...), in Sacville Street, Freetown te gaan. U legde hem uw problemen uit. P. (...) stelde u voor aan mr. D. (...). U legde hem uw problemen uit. U zei hem dat u veel pijn had aan uw rug. Mr. D. (...) kreeg medelijden met u. U zei hem dat u naar Italië wou omdat het een christelijk land is. Hij vroeg u uw paspoort. U overhandigde uw paspoort aan hem. Mr. D. (...) regelde een Schengenvisum voor u, afgegeven door de Italiaanse vertegenwoordiging in Abidjan (Ivoorkust). Op 10 november 2012 reisde u vanuit de luchthaven van Lungi per vliegtuig naar Rome (Italië). Bij een tussenlanding in België op 11 november 2012 werd u door de Federale Politie van Zaventem tegengehouden. U vroeg op 15 november 2012 asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een medisch schrijven, dd. 29 november 2012, van dr. Van Steen bestemd voor dr. Lauwers en een paspoort van Sierra Leone, afgegeven te Freetown op 11 juli 2011 en geldig tot 11 juli 2016, met Schengenvisum (met nummer 019774993), afgegeven door de Italiaanse vertegenwoordiging in Abidjan op 22 oktober 2012 (zie kopie van dit paspoort in het verslag van de Federale Politie, met nummer PA/441/GC).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te zijn ontvlucht, nadat u problemen kreeg met uw familie omwille van uw bekering tot het christendom en omdat u er geen behandeling kan krijgen voor uw ziekte.

Met betrekking tot de door u aangehaalde problemen met uw familie omwille van uw bekering tot het christendom, dienen volgende vaststellingen te worden gemaakt.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels met betrekking tot uw verklaring op 11 september 2012 tot het christendom en meer bepaald tot de Pentecostal church te zijn bekeerd (gehoorverslag, p. 4). Zo is het merkwaardig dat u beweerde tot de Pentecostal church (Pinksterkerk) te behoren, maar u bleek er geen idee van te hebben wat er op Pinksteren wordt gevierd (gehoorverslag, p. 8). Ook kon u niet zeggen wat er op Pasen wordt gevierd en de geboortedatum van Christus is u onbekend (gehoorverslag, p. 8). U kon -buiten de door u vermelde Mattheüs, Johannes en Petrus- geen andere apostelen bij naam vernoemen (gehoorverslag, p. 8). Alhoewel u wist dat er in het christendom ook een vastenperiode is, kon u niet zeggen wanneer of binnen welke periode er dan wel werd gevast en voor hoelang (gehoorverslag, p. 8). De volledige naam van Pastor R. (...) was u onbekend (gehoorverslag, p. 4) en u kende -buiten de Church of Christ- geen enkele andere kerk in Freetown (gehoorverslag, p. 7). U haalde als verantwoording aan dat u nog maar sedert 11 september 2012 bekeerd bent en u enkel de basiselementen heeft geleerd (gehoorverslag, p. 8) en u niet zo veel onderricht hierover heeft gekregen (gehoorverslag, pp. 4 en 8), maar deze uitleg staat haaks op uw verklaring dat u reeds sedert u jong was al christen wilde worden; dat uw vrienden christenen waren en u met hen af en toe naar de kerk ging en u van de religie houdt (gehoorverslag, pp. 4 en 7). Op zijn minst kan er van u worden verwacht dat u op de hoogte zou zijn van of u zou ingelicht hebben over de betekenis van Pinksteren, gezien u beweerde tot de Pentecostal church te behoren. Aldus maakte u niet aannemelijk dat u zich zou bekeerd hebben tot het christendom, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen met uw familie omwille van uw bekering. De vaststelling dat u enkele zaken over het christendom wel blijkt te weten (zoals de indeling van de bijbel, gehoorverslag, p. 8), weegt niet op tegen de overige flagrante onwetendheden die hiervoor werden beschreven (zoals de betekenis van bepaalde belangrijke feesten) en het opmerkelijk gebrek aan bepaalde basiskennis omtrent de religie waarin u geïnteresseerd bent en waarvoor u vervolging vreest.

Samenhangend met voorgaande vaststellingen, maakte u evenmin aannemelijk dat uw familie u zou zoeken om u te doden.

U beweerde dat uw ouders op een avond drie of vier voor u onbekende mannen hadden gestuurd naar u, die u achterna kwamen (gehoorverslag, p. 6), maar uit uw verklaringen blijkt dat u zich in dit verband enkel op uw eigen vermoedens baseerde (gehoorverslag, p. 6). U stelde later tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal dat uw ouders u ook in Freetown zochten (gehoorverslag, p. 6). Op de vraag van het Commissariaat-generaal hoe u dit wist, zei u dat P. (...) uw oudere broer, I. (...), in Freetown zag en hij aan P. (...) zei dat uw ouders erg boos waren (gehoorverslag, p. 6). Later tijdens het gehoor bleek echter dat uw broer, I. (...), zelfs niet aan P. (...) had vermeld dat u werd gezocht, maar enkel dat uw ouders hadden vermeld dat ze boos waren (gehoorverslag, p. 9). Opnieuw dient te worden vastgesteld dat u zich in dit verband enkel op uw eigen veronderstellingen baseerde, maar over geen concrete aanwijzingen beschikt dat uw ouders daadwerkelijk naar u op zoek zijn om u te doden omdat u zich zou bekeerd hebben tot het christendom. U kende overigens geen andere personen in dezelfde situatie die om deze reden zouden zijn gedood (gehoorverslag, p. 8). Het is eveneens onduidelijk waarom uw ouders dermate woest op u zouden zijn dat ze tot dergelijke extreme maatregel zouden overgaan. U stelde in dit verband dat u als een schande voor de familie wordt beschouwd en in uw stam [foullah] er geen christenen zijn en het als een taboe wordt beschouwd (gehoorverslag, p. 7). Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat in Sierra Leone Religion did not play a role in either ethnic identity or political affiliation [...]. Uit diezelfde informatie blijkt eveneens dat [...], and many families had both Christian and Muslim members living in the same household en zijn er verder geen aanwijzingen van discriminatie in Sierra Leone op basis van religie. Bijgevolg dient er geconcludeerd te worden dat de door u aangehaalde problemen omwille van uw bekering tot het christendom beperkt blijven tot een louter familiaal probleem en u bovendien geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat uw familie u werkelijk om deze reden om het leven zou willen brengen. In elk geval maakte u evenmin aannemelijk dat uw probleem met uw familie het lokale niveau zou overstijgen en u zich niet elders (dan in Allen Town) zou kunnen vestigen om de problemen met uw familie te ontlopen.

Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u niet overwogen hebt om u elders in uw land te vestigen (bijvoorbeeld in de hoofdstad), antwoordde u niemand anders te kennen en u bovendien ziek bent, waardoor u niet kan werken en bijgevolg geen financiële middelen heeft en niet kan overleven (gehoorverslag, pp. 7 en 8), hetgeen geen overtuigende argumenten zijn, gezien u wel in staat bleek te zijn uw land van herkomst te verlaten en asiel te vragen in België en u zich bijgevolg nog veel verder buiten uw land van herkomst heeft begeven. U kon bijgevolg niet aannemelijk maken waarom u, om aan de eventuele bedreigingen van uw familie te ontkomen, uw leven niet in een ander deel van Sierra Leone zou kunnen verderzetten.

U maakte evenmin aannemelijk, in het geval uw familie u werkelijk naar het leven zou staan omwille van uw bekering, dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Sierraleonse autoriteiten.

Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u na het incident met de voor u onbekende mannen die u achtervolgden, niet naar de politie ging om dit te rapporteren, antwoordde u ontkennend en stelde u dat u te bang was en u hen bovendien niet kon identificeren (gehoorverslag, p. 6). Wanneer u later tijdens het gehoor werd gevraagd of u naar aanleiding van de eventuele doodsb bedreigingen van uw ouders niet naar de politie bent geweest of kon gaan, zei u dit niet te hebben gedaan omdat u bang was en het bovendien nog steeds uw ouders zijn (gehoorverslag, p. 6). Er dient echter benadrukt te worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U geeft geen overtuigende verklaring voor de vaststelling dat u zelfs geen poging heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen tegen de eventuele doodsb bedreigingen van uw familie.

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees voor het gebrek aan medische behandeling van uw ziekte, dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Het medisch schrijven, dd. 29 november 2012, van dr. Van Steen bestemd voor dr. Lauwers, vermeldt dat u aan scoliose lijdt, hetgeen niet ter discussie staat in het kader van deze beslissing. Het paspoort van Sierra Leone, afgegeven te Freetown op 11 juli 2011 en geldig tot 11 juli 2016, met Schengenvisum (met nummer 019774993), afgegeven door de Italiaanse vertegenwoordiging in Abidjan op 22 oktober 2012 (zie kopie van dit paspoort in het verslag van de Federale Politie, met nummer PA/441/GC), toont uw identiteit (waaronder uw nationaliteit) aan, hetgeen evenmin ter discussie staat in het kader van voorliggende beslissing. U legt geen andere documenten voor ter staving van uw asielrelaas en meer bepaald de door u ingeroepen problemen met uw ouders omwille van uw bekering tot het christendom.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van het recht van de verdediging meer bepaald het materiaal motiveringsbeginsel.

Verzoeker betwist dat zijn bekering tot het christendom niet aannemelijk is. Hij kon drie apostelen opnoemen, wist dat er een vastenperiode is en kende de indeling van de bijbel. Verzoeker stelt ook dat zijn bekering een schande is voor zijn familie en stam en dat dit een taboe betreft in zijn cultuur.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het op beknopte wijze herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij bekeerd is tot het christendom en maakt evenmin aannemelijk dat een eventuele dergelijke bekering in zijn stam en land van herkomst tot vervolging zou leiden.

De Raad stelt ook vast dat verzoeker tijdens het gehoor stelde dat hij niet weet wat de houding van de overheid is ten aanzien van christenen. Wat de houding van moslims ten aanzien van christenen betreft, stelt verzoeker dat iedereen zich met zijn eigen zaken bemoeit terwijl hij anderzijds stelde dat hij met vrienden naar de kerk ging. Ook de plotse bekering door een priester zonder voorafgaandelijk gesprek en los van elk onderwijs over het christelijk geloof komt weinig doorleefd over en overtuigt niet.

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van het artikel 33 van de Conventie van Genève.

De verzoekende partij kan niet dienstig verwijzen naar het artikel 33 van de Conventie van Genève. Artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag bevat een verbod tot uitzetting of terugleiding dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan een vluchteling verplicht zou worden naar zijn land van herkomst terug te keren. De verzoekende partij heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat zij vluchteling is zodat dit artikel niet op hem van toepassing is.

2.3. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2, 3 en 5 van het EVRM en verwijst naar zijn asielrelaas.

Bij gebrek aan aannemelijkheid van zijn asielrelaas kan verzoeker niet dienstig naar deze artikelen verwijzen.

2.4. In een vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS, nr. 82.301, 20 september 1999; RvS nr. 65.919, 18 april 1997). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.5. Met betrekking tot het subsidiaire beschermingsstatus voert de verzoekende partij de schending aan van het recht van de verdediging meer bepaald het materiaal motiveringsbeginsel.

Verzoeker stelt dat de plaatselijke situatie in Sierra Leone nog steeds gevaarlijk is en van die aard dat subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

De middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS